

Azi, se deschid

in Capitală,

lucrările C.N.I.T.

FORUM AL INTELIGENȚEI TEHNICE ROMÂNEȘTI

de acad. ȘTEFAN BĂLAN

In nici o epocă din istoria lumii știința și tehnica n-au ocupat un loc atât de important în dezvoltarea societății ca în epoca actuală.

Știința este factorul principal al dezvoltării societății, fiind influențată de dezvoltarea socială și exercitând la rândul ei o puternică influență asupra acesteia.

Am sugerat acest succint tablou al importanței științei și tehnicii actuale pentru a da o imagine, oricât de incompletă, a ceea ce înseamnă azi știința și tehnica.

(Continuare în pag. a III-a)

„Cînteia tineretului”

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7155 | 4 PAGINI—30 BANI | VINERI 19 MAI 1972

Tractoarele in sistemul „Service”

La secția Medgidia a S.M.A., Remus Opreanu, județul Constanța, a avut loc joi o consfătuire de lucru cu caracter de schimb de experiență privind introducerea sistemului de întreținere tehnică tip „service” a tractoarelor.

Noul spital din Miercurea Ciuc — o clădire impunătoare care îmbogățește peisajul orașului transilvănean.

NOI PIESE LA „DOSARUL UCENICILOR”

ÎN TRE IMPERATIVELE REALITĂȚII ȘI JOGUL SUBTIL AL JUMĂTĂȚILOR DE MĂSURĂ

- După opt luni, din nou la Uzina „Progresul” din Brăila.
• Au fost numiți instructori cu practica dar ce instruire poate da un strungar unui ucenic care se pregătește să devină sudor?
• Se impune revizuirea programului de învățămînt pentru ucenicii din anul I
• Cu ce ochi privește secretarul U.T.C. pregătirea ucenicilor?

Despre instrucția practică a ucenicilor de la Uzina de construcții industriale și rutiere „Progresul” din Brăila ziarul nostru a mai scris acum 8 luni de zile (13 octombrie 1971) criticînd unele neajunsuri grave, sugerînd unele soluții. Revenind — așa cum ne este obiceiul — încercăm să surprindem eventualele modificări survenite.

(Continuare în pag. a III-a)

O sărbătoare a prieteniei frățești româno-iugoslave

Momentul acesta, desășurat în ambianța solemnă de la Porțile de Fier, va învinge scurgerea timpului păstrîndu-se prin bogatele sale semnificații — printre faptele memorabile ale unei istorii care, în nenumăratele împrejurări, a unit popoarele României și Iugoslaviei.

(Continuare în pag. a III-a)

ÎNȚILNIREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU CU DELEGAȚIA P.C. DIN AUSTRALIA

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, s-a întîlnit în cursul zilei de joi cu delegația Partidului Comunist din Australia, condusă de tovarășul Laurie Aarons, secretarul național al partidului.

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A PRIMIT DELEGAȚIA ECONOMICĂ JAPONEZĂ

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit joi după-amiază delegația economică japoneză condusă de Masahei Isano, vicepreședinte al Corpului de consilieri ai Federației organizațiilor economice din Japonia — Keidanren.

INTERVIU acordat de președintele Consiliului de Stat, NICOLAE CEAUȘESCU, Companiei de televiziune V.A.R.A. din Olanda

După cum s-a anunțat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit la 13 mai a.c. pe Harry van den Bergh, comentator de politică externă al Companiei olandeze de televiziune V.A.R.A., căruia i-a acordat un interviu.

INTREBARE: Domnule Ceaușescu, în calitate de președinte al României, susțineți principiile suveranității și independenței naționale. Ce reprezintă exact aceste principii și ce rol ar putea avea ele în politica internațională?

INTREBARE: Informațiile de presă relatează că ați avut convorbiri de 10 ore cu Golda Meir. Cum apreciați situația din Orientul Mijlociu și ce principii considerați că ar trebui aplicate într-o soluție a conflictului din această zonă?

INTREBARE: În ultimii ani, ați avut numeroase întîlniri cu oameni politici cunoscuți ca Richard Nixon, L. Brejnev, Mao Tzedun, Iosip Broz Tito, Willy Brandt, Anwar Sadat, Golda Meir. Ce semnificație atribuiți întîlnirilor dintre factorii politici responsabili al diferitelor state?

(Continuare în pag. a III-a)

Receptivitate la fericire

Care copil, la vîrsta primelor trepte școlare, nu este întrebabil: „Ce vrei să te faci, cînd vei fi mare?” Răspunsul, oricît de incert, atestă receptivitatea puilului de om față de o promisiune dorită la fericire de a intra în posesia ei.

(Continuare în pag. a III-a)

PREGĂTIREA EXAMENELOR

Sesiunea înseamnă și un examen al activității asociațiilor studențești

Lumea universitară se pregătește pentru a intra, peste câteva zile, într-o nouă sesiune de examene. Această perioadă pretinde un efort susținut din partea tuturor studenților și mai ales din partea celor care cu câteva luni în urmă și-au adăugat, prin neapărare sau nepromovare, unul sau două examene la pro-

Galati, Vestita scara de pe malul Dunarii

Foto: S. IONESCU

IMPERATIILE REALTĂȚII

(Urmare din pag. 1)

atli. Dar de instruit nu instruesc. Deși se numesc instruesc, dar de instruit nu instruesc. Deși ar trebui să o facă clipă de clipă, este foarte multă insistență, în așa fel încât atunci când absoț, fostul ucenic să-și poată îndeplini norma din prima lună, nu ca în prezent, când... Și mai este un motiv foarte serios: o bună parte dintre ucenici nu fac în anul I nici o buche de teorie, se învârt în jurul mașinilor fără să le știe părțile componente, fără să știe cum se măsoară cu tubul sau micrometrul, cum se citește un desen tehnic etc. Desigur, fenomenul este din anul I, dar numai instrucția practică reprezintă o imperfecțiune a sistemului de învățământ prin ucenicia la locul de muncă pe care trebuie să o întărească organele competente din ministerele de resort. Dar cu atât mai mult, în asemenea condiții, ar trebui ca instructorii cu practica să fie cu adevărat instructori și nu doar pe post de „băgători de seamă”.

Mergem însă mai departe și spunem: o bună parte dintre instructorii cu practica de la Uzina Progresul nici nu ar putea să instruiască. Nu se îndoi de a fost selecționat pentru asemenea posturi muncitori foarte buni, cu experiență. Dar ne întrebăm cum la turnătorie un instructor care a fost până mai ieri sudor poate să pregătească pe viitorii modelari ai uzinei, cum un strungar poate să instruiască un sudor etc.

Îată deci că această măsură stabilită de conducerea întreprinderii fiind realizată deficitar se dovedește, cel puțin pe jumătate, ineficace. De aceea considerăm că problema realizării unei instrucții practice metodice rămâne, la uzina Progresul în continuare deschisă. Asta cu atât mai mult cu cât datorită numărului mare de ucenici, o parte din ei lucrează și pe lângă muncitorii care întind serioase dificultăți în realizarea propriilor sarcini de producție, conștientă a unui muncitor profesional nu prea ridicată. Din puținul pe care îl au, ce să mai dea și altora? Cu atât mai mult deci instructorii cu practica trebuie promovați pe criterii ferme, în așa fel încât ei să poată și să aibă condiții necesare pentru a-și îndeplini cu adevărat menirea.

Ne-am întrebat desigur cum

a intervenit organizația U.T.C. în contextul releșilor mai sus, pentru îndalțarea unor deficiențe evidente, pentru îmbunătățirea instrucției practice a ucenicilor, cunoscut fiind faptul că aceștia sînt membrii organizațiilor U.T.C. din secțiile uzinei. În cursul investigațiilor noastre am aflat și lucruri nu prea îmbucurătoare: ucenicul Tudorancea Petrosanu, deși e de 8 luni în uzină, încă nu a fost luat în evidența organizației, Marin Tambrea și el în afara organizației de două luni etc. Măi unul din ucenicii cu care am discutat nu mi-a putut spune o acțiune a organizației anume concepută pentru ucenici deși aceștia, în unele organizații, deși aproape majoritatea. Deși reușite din secții impune ucenicii din anul I nu participă la nici o formă de instrucție teoretică, ar fi trebuit să determine o serie întreagă de acțiuni pentru studierea cărții tehnice, concursuri profesionale pentru ucenici, demonstrații practice, consultații tehnice acordate de tinerii maeștri și ingineri din uzină etc. etc. La fel, un ciclu de acțiuni pentru stimularea interesului, a dragostei față de meseria aleasă. Dar la secția de uzină, acolo unde lucrează majoritatea ucenicilor, constatăm că nu s-au deslășuit asemenea acțiuni specifice absolut necesare. În schimb secretarul comitetului de aici, tov. Crăciun Filip, a citit în semnălmă lipsurile existente și posibilitățile nefrustrificate,

aruncă toată vina în spatele ucenicilor: „Sînt delăsători spunea dinoul. Dovedesc lipsă de interes pentru a învăța o meserie. Sînt pasivi. Majoritatea sînt așa. E greu de muncit cu ei”.

I-am transmis întocmai cuvintele și, acceptînd că au un fundament real, ne întrebăm: dacă sînt delăsători, cine e delăsător? Dacă nu dovedesc interes pentru meseria aleasă, ce am făcut noi, organizația și comitetul U.T.C. de la uzina, secretarul U.T.C. pentru cei ei, ucenicii, să-și îndrăgească meseria? Dacă ei sînt pasivi, ce să facem dumnea-tovărea Crăciun Filip, ca ei să devină activi? Dacă mi-voiesc să-și răspund eu: nimic sau aproape nimic. Cu un concurs cultural intitulat, „Acem și noi artiștii noștri” și cu un film de protecția muncii nu se pot rezolva problemele dificile complexe pe care le ridică instrucția practică a ucenicilor în secția uzinei.

Ca o concluzie, socotim că la Uzina Progresul, în ce privește ucenicia la locul de muncă, atît conducerea întreprinderii cît și comitetul U.T.C. trebuie să asculte cu mai multă atenție glasul realității concrete. Un ajutor substanțial le-a fost acordat de comitetul municipal de partid, cît și de comitetul municipal U.T.C. Cu atît mai mult nu trebuie să se acționeze cu jumătăți de măsură, ci conform cerințelor.

ION ALIN GHEORGHIU

Prezent în multe expoziții internaționale, tablourile sale sînt studiate în mai multe prestigioase colecții particulare, destinate unor importante premii care sînt fost atribuite în țară și în străinătate (ultimul, anul trecut, la Biennale de Tineret din Tokio). Ion Alin Gheorghiu și-a câștigat un binecunoscut renume printr-o pictură pictură românească în care lucrează se circumscrie în suita denumită „Grădini suspendate”, titlu generic cu care de citiva vreme artistul și-a denumit picturile în principal, discursul plastic însemnă la Ion Alin Gheorghiu un echivalent coloristic al impresiilor ce se aglomerează pe retina privitorului. Un tablou mare, intitulat „Primăvara”, este de fapt tot o „grădină suspendată” în care culoarea florilor de cals ocupă centrul planului pe o suprafață erict delimitată, celelalte culori ale anotimpului: albastrul deschis, verdele, galbenul grupîndu-se într-o exotiere concentrată. Esența extrem de laborioasă a comunicării picturii cu privitorul se vedește și din rezolvarea altor două „grădini suspendate” care au premii „Primăvara”. Aceste două tablouri artistul le consideră încercări, etape obligatorii necesare rea-

ATELIER

lizării edificiului plastic al celui de-al treilea. Universul naturii — în fond apropierea de natură și înțelegerea ei constituie o gană și nu ultima, a permanenței umanității din toate timpurile. Două planșe — omagiu închinat lui Palladi și Baconia transpun cromatic ceva din realitățile și legendele legate de cei doi mari artiști. Pe un btrov din atelier, pictorul păstrează, ca într-un adevărat muzeu, pietre, conuri de brad, scoici de cele mai curioase forme, corali, actinii, madreporii, deși de crab, buci și într-un trunchi, multe flori uscate. Formele extrem de interesante ale acestor „piese de inspirație”, altăratez forțuit pe un spațiu restrîns, se regăesc în pinze. Într-o vază, câteva flori proaspete ale acestei primăveri oferă picturii posibilitatea unui transfer aproape direct al culorilor petalelor pe paletă. O serie de acuarele foarte bine realizate cu care Ion Alin Gheorghiu intenționează să ilustreze o vitoare editie a „Divinei comedii” sînt concepute într-o manieră non-figurativă. Trei din ultimele „grădini suspendate” ale picturii, prezente în recenta Biennială la-u adus, zilele trecute, Premiul Uniunii Artiștilor Plastici pe anul 1971.

ELISEI TARTA

CRONICA PLASTICA

O manifestare artistică de amploarea unei Biennale presupune inevitabil cantitatea și diferențierea valorii. Această constatare nu poate justifica nici pesimismul, pe fondul căruia se deslășește de la bun început întreprinderea critică, dar nici bagatelizarea unei reale insuficiențe. Privită fragmentar, și fără conștința unor realizări anterioare o Biennială poate deconșta o realitate în care se ramâne inevitabil la pragul unei prosperități condiționate mai mult de convenția lucrărilor parcursă „descriptiv” cu un plus sentimental pe care-l înțelegem înțelegerea critică, și mai puțin de substanța lor de coeziunea unor căutări în ansamblu. O Biennială este totuși, oricâtă ar fi manifestată, expresia momentului pe care-l reprezintă, a climatului în care se dezvoltă creația artistului. Indiferent de natura concluziilor ea oferă, cred, un material substanțial analizei și generalizărilor. Unul din reperele constante ce se aduc (ca și în cazul de față) Biennialelor este tocmai neconcordanța între ceea ce propun ele și ceea ce conștin atelierelor artistilor. În ultimă instanță caracterul lor neadevărat. Dar și imaginea unor frumoase comori subterane, claustrale în ateliere, a unor direcții estetice, definitorie pentru o generație radical altă față de stilul nostru artistic, ni se pare la rîndul ei neadevărată.

O Biennială este, în acest sens, un „Pat al lui Procus” numai în mintea oamenilor cu imaginație bogată sau a celor cu prejudecări disimulate. Continuu. O Biennială se realizează prin participări concrete care dau o configurație sau alta, dar participări, în care, după părerea noastră, definitorie rămîne opțiunea artistului onorată de propria semnătură și nu de activitatea inerent subiectivă a unui juru. Și dacă într-adevăr atelierelor artistilor, în ultimă instanță caracterul lor neadevărat. Dar și imaginea unor frumoase comori subterane, claustrale în ateliere, a unor direcții estetice, definitorie pentru o generație radical altă față de stilul nostru artistic, ni se pare la rîndul ei neadevărată.

ION GRIGORE — „Primăvară”

cu putință) și intenția de a demonastru un lucru sau altul, accentuînd sau unilateralizînd un aspect sau altul, o direcție sau alta a creației plastice contemporane. Distanța devine absolut laterală dacă sîm din capul locului că această Biennială își propune să celebreze două momente importante ale istoriei noastre contemporane: aniversarea Semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist și a decenului de la încheierea cooperativizării.

O primă constatare privind pictura se referă la apelul mai insistențiu în utilizarea reprezentării figurative, fapt cu consecințe vădite pe terenul accesibilității (ai unei accesibilități imediate, firește). Fără îndoială, asta se dovedește înțelegător tematic, dar nu numai lor, pentru că tematica în sensul exact și propriu al cuvîntului este prezentă în paralel cu deslășirea unor lucrări neutre, oarecare (fără a include neapărat în această categorie piesele, natura moartă etc.). Ceea ce ne interesează în primul rînd este tocmai modul în care este manevrată expresia figurativă, modul în care se dezvoltă sugestiv și cu minimum artistică realității imediate, a unor semnificative aspecte, materiale și spirituale, ale societății noastre. Din acest punct de vedere, și considerînd ansamblul expoziției, firește, constatăm în multe cazuri fie o „utilizare” prudentă a semnelui figurativ gata parcă oricînd a fi infirmat, fie o utilizare marcat estetică, mai exact estetică, în care valoarea de reprezentare a realului presupus de artist de la bun început, este cel mai adesea nulă. În această categorie realitate ne apare mereu în travesti. Oamenii epocii noastre, dacă am lua în considerație această „panoramă” neobșnuită, se cotumescă cu o ușurință dar și cu aparența de seriozitate incredibilă, schimbînd în numele metaforelor mantia evului mediu cu cea a unor arhitecte și pastorele anotimpuri, plînd în nori ca personajele picturii renascentiste ori populînd pămîntul cu siluete somnambule de roboți. De fapt nu ei interesează ci limbajul prin care sînt „animat”, un limbaj umflat și gonoflet, un limbaj în cele mai multe cazuri calchiat

după o formulă existentă (actuală sau trecută în arhiva istoriei artei). Ochelari suprarealiști, expresionisti, cubiști, etc. ne stau generos la dispoziție în a contempla o realitate „inobșnă” (firește înainte de a fi cercetată) de curente istorice, de prestigiu cultural deci. Mulți artiști au parcă o epăimă de a privi în jurul lor și de a exprima într-un mod propriu ceea ce văd și ceea ce simt. De aici o senzație aproape generată de materialism, de lipsă de vitalitate și de forță de convingere. De aici, îngustarea punctului de contact numai la zona „plasticității pure” și a informației cu caracter „istoric”. Dincolo de ele nu mai avem ce ne spune, par să ne sugereze multe lucrări, sau în orice caz nu mai avem să ne spunem ceva esențial. Există în Biennială lucrări ce vădese maturitate, consecvență, elevație spirituală, sînt tînd ca autori aici, pe maeștrii, în special pe Henry Cartagari și Corneliu Baba, pe artiștii din generația mijlocie ca: Ion Pașca, Traian Brădean, Viorel Mărginean ș.a. Există în Bie-

pele cu mult mai bogate. Ne vedem, în fine, silii să repetăm lucruri pe care le-am mai spus. Constatăm de exemplu că între schița acceptată de beneficiari și cea văzută în muzeu asemăna șchițe) și lucrarea definitivă există o neconcordanță provenită, la limita extremă, din prezentarea și acceptarea pînă la urmă a unei șchițe lucrări. Constatăm — a cîta oară? — că sistemul de achiziții în abstract, nelegat deci de o destinație precisă în decorarea interioarelor și exterioarelor obiectivelor de interes social și cultural, a parcurilor și a atrăzilor o deficițar, creînd în teren favorabil executiilor pripite, neeficace, a apariției unui soi de hibrid ce vor îngroșa dinuștea altor lucrări „apentionate” în de-ziptele de artă. Începem să credem că nu numai pentru a realiza o lucrare, ci și pentru a cere ceea ce necesar un talent și o clarviziune cel puțin egale.

În orice caz, artiștii era dator să creze și deopotrivă, atunci cînd este necesar, să se lupte, să convingă publicul de adevărul și consecvența crezului

PICTURA ÎN BIENALA 1972

VIOREL MĂRGINEAN — „Campania de primăvară”

nală și artiștii tineri care prin strălucirea de a-și adănci sub toate aspectele și de a organiza o simpozionul și atenției noastre (Mihai Băndac, Gheorghie I. Anghel, Ion Grigore, Nicolae Groza, Ioan Ginju, Dimitrie Grigorescu ș.a.). Există în Biennială două reveniri în o perspectivă de ansamblu totuși strălucitoare a rezolvă corect un lucru, există lucrări de o reală sensibilitate plastică, potușe unele firește, înducate pe centimetru pătrat. O oșitate sau o orgolio de mărunt mestecăg ce transferă „la hălele materiei” și ale științei de a organiza o suprafață asura adevărului și verosimilității vizionului. Și toate acestea pe ton de vîlă și mîturmire ce respinge orice mișcare afectivă și idealică ce reprezintă inexplorabil orice tentativă de exprimare gălățată și personală. Aici aș descoperi adevăratul pat procustian, în limitele acestei bariere întoarcere ce hrănește în fond filistinismul unor creozari. Aș oferi ca exemplu unele lucrări ce utilizează imaginea realităților brută, într-un montaj, cu vădite intenții „inovatoare”, „avangardiste”, (Florin Măza, Sultana Maitec, Marian Gherasim, Ioan Grigorescu ș.a.) lucrări ce nu reușesc să impună și să facă sensibilă o idee necesară, un aspect sau altul al realității ce care trebuie să luăm oboare prin confuzie pînă la limita unde nu mai au nici „valoare de reprezentare”, și nici valoare strict plastică, pînă la limita unde nu mai sînt nimic de fapt. Asemenea lucrări ce sînt propun să fie altceva decît pictură, (nu se prea demonstrează ce!) ca și lucrările de pictură în „stil „folclorizant”, suprarealist, expresionist etc. nu ne apar decît ca dejunuri modeste, ridicole uneori prin ritualul cu care se deslășoară, alimentate cu firmituri rămase de la os-

C. R. CONSTANTINESCU

INFERNUL LIBER

Cinema

VINERI, 19 MAI 1972
 TRAFIC: rulașă la Paris (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 INIMA E UN VINATOR SINGURATIC: rulașă la Scala (orele 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32)
 GRĂDINA SELECT (ora 20), Grădina Capitel (ora 20), Grădina BĂRBAȚII CUMSECADE (Sala Simului Cehoslovac): rulașă la Capital (ora 20)
 ROBINI: rulașă la Luceafărul (orele 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32)
 FELIX ȘI OTILIA: rulașă la Central (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 DOAMNA ȘI VAGABONDUL: rulașă la Festival (orele 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32)
 TOAMNA CHEYENNILOR: rulașă la Excelență (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 ZESTRELA DOMNIEI RALU: rulașă la Lumina (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 ULTIMUL DUMBLĂZ CUNOSCUT: rulașă la București (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 TÂNERE FĂRĂ BĂTRÎNETE: rulașă la Timpul Noi (orele 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32)
 EVADARE DIN PLANETA MAIUTELOR: rulașă la Unirea (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 INCIDENTUL: rulașă la Drumul (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 NU TE ÎNTOARCE: rulașă la Buzet (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 LOVE STORY: rulașă la Crîndă (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 VIS DE DRAGOSTE: rulașă la Lira (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 PRERIA: rulașă la Voia (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 PENTRU CĂ SE ÎMBĂȘCĂ: rulașă la Pașca (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 SILVIA: rulașă la Floarea (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 MARY POPPINS: rulașă la

Popular (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 TAINA SOFIEI GRUSKO: rulașă la Ferentari (orele 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 CINCI PENTRU INFERN: rulașă la Ferentari (orele 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 AVENTURI ÎN ONTARIO: rulașă la Mogior (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 GRĂDINA MĂȘTILOR (ora 20)
 WATERLOO: rulașă la Muncă (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 PUTEȘI ȘI ADEVĂRUL: rulașă la Progresul (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 CEA MAI PRIMOASA SOTIE: rulașă la Cosmos (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 PADUREA PIERDUTĂ: rulașă la Rahova (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 HELLO DOLLY: rulașă la Flacăra (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 STEAUA SUDULUI: rulașă la Vitan (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 UN MINUT DE RECULEGERE: rulașă la Victoria (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 OSCOLA: rulașă la Laromet (orele 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31)
 ÎNCEPUTUL FEMIEI: rulașă la Grădina Buzet (ora 20)
 VIKINGII (ora 8), ÎNTRU NOI PĂRINȚII (orele 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32)
 MADAMEN ZERU LA PIERZĂRI (orele 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32), AVENTURIERII (ora 20, 30), rulașă la Cinematoca „Union”.
 Opera Română: MADAME BUTTERFLY — ora 19, 30; Teatrul de Operă și Balet VIOLETA TREBANI — ora 19, 30; Teatrul Național „I. Caragiale” (Sala Studio): DULCEA PASĂRE A TINERITII — ora 20; Teatrul „C. L. Noștaru” (Sala Magheru): ADIO CHARLIE — ora 19, 30; (Sala Studio): SORA CEA MARE — ora 20; Teatrul de Comedie: MUTTER COURAGE — ora 20; Teatrul Ghilești: (La Sala Palatului) — ESCU — ora 19, 30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (Schitu Magheru): PLAY STRINDBERG — ora 20; (Sala Studio): SPECTACOL DE POEZIE ȘI MUZICĂ — ora 20; Teatrul „C. Tănase” (Sala Savoy): REVISTA AER CUVINTUL — ora 19, 30; (Sala Victoria): ȘI FEMEILE JOACA FOTBAL — ora 19, 30; Teatrul „Ion Vădulescu”: FETELE DIDINEI — ora 19, 30; Teatrul INCĂLȚUSAT — ora 20; Teatrul „Ion Creangă”: CARAGIALE ȘI... ALȚI — ora 9, 30; COȘCULEȘU NEASCULTĂTOR — ora 10.

Confarmaș pe țară a inginerilor și tehnicienilor. 10,50 Vește folclorică. 11,00 Curs de limba germană. 11,30 Lecția la 10-a. 11,40 Film serial pentru copii. 12,30 Telemagazin. 15,00 Timp de cîmp: România — Iran (terestre de filmă ale Cupei Davis). 17,45 Alfabeta. 17,55 Stop-cadru. 18,35 Satul contemporan. 18,00 Cunoașterea legile 7. 19,15 Tragera Loto. 19,30 Teleseriale. 23,40 Campionatele europene de haltere — categoria semi-grea. 20,30 Film artistic: „Canarul și viscolul”, de Revista literară TV. 22,45 „24 de ore”.
 PROGRAMUL II
 20,00 Desene animate pentru copii. 20,15 Biblioteca pentru toți. 21,25 Viața economică a Capitalei. 21,45 Film documentar. 22,15 Dans și muzică de pretutindeni.

EDITORIALE

EXPLORĂRI ÎN NECUNOSCUTELE FIZICII

Tinînd seama de importanța pe care teoria cîntecă a gazelor o are în dezvoltarea științei și tehnicii, colectivul catedrei de fizică moleculară de la Universitatea din București, a elaborat lucrarea „Teoria cinetico-moleculară a gazelor” subzitat de curînd în editura științifică. În cele 300 de pagini ale volumului se distinge strădania autorilor de a expune cît mai simplu și mai inteligibil unul din cele mai captivante capitole ale fizicii. Cu toate că este o lucrare relativ nouă a științei, teoria cinetico a gazelor (și are originea în filozofia popoarelor din antichitate apărîndu-se pe concepția atomistă. Această concepție a fost dezvoltată de-a lungul veacurilor de cei mai valoroși gânditori materialiști, astfel că succesele teoriei cinetice constituie în același timp și un apor la triumful filozofiei materialiste, singura filozofie care susținea în întregime pe omul de știință din zilele noastre.

Demonstrarea cît mai completă a fizicii probleme, ceea ce conduce și la o înțelegere corectă a fenomenelor fizice deslășite, facea ca lucrarea să fie nu numai accesibilă dar chiar recomandată unui cerc larg de cititori. În această lucrare sînt abordate și probleme de liceu, studențor, științor științieni, ingineri și tehnicieni.

I. VOICU

Cine ira... REVISTA REVISTELOR

Ce vor discuta scriitorii la opropria lor Conferință? Să decidem revistele și să înțelegem. Deși între timp Unionea scriitorilor, asociației scriitorilor și-au anunțat premianții pe anul trecut — ceea ce, în mod normal ar fi trebuit să aducă o evaluare de comentarii pro și contra, de fiecare dată în astfel de situații există neapăsătorii real și presupuș, puncte de vedere în contradicție sau la unison cu punctul de vedere al juriilor — oare dezbătut, e bine să credem, sub lumina curată a imparțialității și valori autentice — revistele literare și de cultură au continuat să fie preocupate de pregătirea climatului în care se desfășura Conferința națională a scriitorilor. O singură excepție (TRIBUNA nr. 19), din păcate rezumată la comentarea fugitivă a premianților excluși din Cluj, serva — se spune — al leșilor din conul de umbră a provincialității. În rest, aproape tăcere. Pomînd de la „teza” opiniile creatorilor și cititorilor făcute publice în largi spații de revistă (am mai avut prilejul să conștinem bogata participare), au rămas cu toate acestea la nivelul afirmărilor generale și generoase despre literatura noastră și despre scriitorii noștri, despre atît de frumoasa legătură dintre scri-

torii și cititorii, despre principiul al căror adevăr este demult întotdeauna. Nu s-ar putea spune totuși cu mîna pe inimă cît literatura noastră a ajuns să-și rezolve pînă la capăt mulțimea de probleme transmise în anii din urmă — fie, de pildă, reconsiderările limpezii ale unor noțiuni compromise alături, cum este cazul realismului, angajării etc., sau lămuririi aproape depline a raportului general-particular în creația artistică, sau pusele experimentului artistic, sau inevitabila conexiune la realitatea artistică a conștin. s.a.m.d. Nimic de zis, textual publicat în întîmpinarea Conferinței se referă în termeni deobște exași, într-o cuprînzătoare analiză a literaturii și a direcțiilor de dezvoltare, la afeceșii probleme și la atele la fel de importante pentru scriitorii români și pentru creația lor. Cum sîntă în literatură trădîndu-se într-un chip foarte concret — literatura noastră nu face deloc excepție — tezele sînt de fapt, și este firesc să fie așa, orientative, puncte de plecare de evidentă valabilitate și de stringență actualitate într-o posibilă și necesară dezbateră, în nici un caz literă incremențată alături de cîta și de munca scriitorilor. Că. rasilul Conferinței este tocmai acesta, fără îndoială, dar dacă timiditatea majorității

opiniilor din revista, asul lor de adesea festivă, de comandă repetare a unor promisiuni se păstrează, atunci — recenind la întrebarea cu care am pornit — ce vor discuta scriitorii la apropiata lor Conferință? Stăpînit de această îngrijorare retorică, am reușit febril intervențiile din ultimele săptămîni ale scriitorilor vis-à-vis de Conferință, dar surpriza a venit din altă parte — din rîndurile unui proaspăt și iconoclast cronicar dramatic: Ion Băieșu, „Diletanșii dau naștal”, exclamă patetic și argumentează imediat Ion Băieșu (LUCEAFĂRUL nr. 19). Descoperind sufletelor sensibile și auzurilor torani una din cele mai ciudate de rezistente practici din promovarea dramaturgiei noastre originale: atomismul vulgar, profitor și totdeauna prompt și dezarmant, stimînd desigur „Mare supărare mare” (LUCEAFĂRUL nr. 20). Transcriu fără comentarii din prima intervenție și foarte proaste se scriu și chiar se joacă în provincie. Așchi misterioși aișori locali au niște relații diabolice și o putere de a insista supraomenească, profită de o conjunctură, de o aniverșare, de un tubulu sau de tembelismul cuișă și sînt jucași”. Aderînd la această binecunoscută reminiscență, Dinu Săraru (SĂPTĂMÎNA nr. 75, „Nu numai dilanșanii” extînda observația, aduce în discuție responsabilitatea teatrelor, amintînd de cazul de tristă încurajare al unui diletanș „specializat”, se întrebă ce trebuie făcut atunci cînd profesioniștii reconștinți improvizază

penibil și concludu cu multă încredință... „Iată astfel și un subiect foarte patriotic pentru apropiata și binecunoscută Conferință națională a scriitorilor și pe care întinsă teza nu l-au propus se pare atenției noastre: criteriile și autoritatea premiilor literare. Căci, dacă și unele din aceste din urmă premii ridicînd întrebări, este că problema criteriilor rămîne încă o problemă deschisă și pentru că spiritul de grup, imprevizurarea, conjunctura continuă desigur să tindă la curajul justitiar pe care ar trebui să lădească juristul caracterul angajat al cîrpei cînd spun „da” sau „nu”. De aici, din această lipsă de autoritate, de aici, din victoria interesului conjunctural local și mîrunt, vin multe din neajunsurile viefte noastre literare, și firește, confuziile pe care aceste neajunsuri le pot determina în conștința marelui public”. Iată deci cîteva chestiuni, nu neștute, nu foarte noi, ci uitate dintr-o prea degrabă aplicare spre generalizabile care nu supără pe nimeni, schimbă doar ararozii ceea dar hrănesc în compensație filușă u nei obști în care totul este perfect și poate fi făcut mai perfect, Conferinței apropiate recenind-du-l în imaginația unor tocmai menirea de a străbîtu acest subiect al perfecțiunii. Găseș de aceea binevenită, în consens cu punctele de vedere citate mai sus, intervenția criticului Paul Georgescu (CONTEMPORANUL nr. 20, „Coordonate”) care cheamă la statutarea fermă a criteriilor „specializate”, se întrebă ce trebuie făcut atunci cînd profesioniștii reconștinți improvizază

hionării lor curente. „Problema centrală a criticii noastre în acest moment, — și numai de aici pot porni toate celelalte — este care sînt coordonatele reale ale unui critic sau altul, și modul concret, la obiect, la analiză pe text, în care, într-un articol sau într-o carte aplică singura metoda obiectivă”. Este interesant de urmări, într-un viitor apropiat, poate chiar la Conferință, analiza de către același critic a consecvenței și inconștințelor conferințor, alifai considerate despre coordonatele nestatorniciei filiciei criticului, dar mai ales îndemnul la distincții „pe concret” rîscînd să devină amănunte de conjunctură festivă.

CONSTANTIN STOICU

Sesiunea științifică cu tema: „FAURIREA SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE”

În climatul de efervescență creatoare generat în întreaga țară de apropierea Conferinței Naționale a partidului se relevă și o bogată activitate teoretică pe tărâmul științelor sociale. Se evidențiază îndeosebi lucrările Sesiunii științifice a Academiei de Științe Sociale și Politice cu tema „Faurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate”. Sesiunea se desfășoară în lumina tezilor recente expuneri a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu privire la problemele științei conducerii societății.

În întimpinarea Conferinței Naționale a P.C.R.

Lucrările care oferă cadrul unui larg schimb de opinii, prezentării unor concluzii generate de cunoașterea directă a realităților multiple și complexe din țara noastră, contribuiri unor vâlcare domenii care se cer supuse investigațiilor științifice, participă membri și membri corespondenți ai Academiei de Științe Sociale și Politice, conducători de ministere și alte instituții centrale, cercetători care își desfășoară munca în institute și centre științifice din întreaga țară, cadre didactice din învățământul superior, activiști de partid și de stat, specialiști în domeniul producției materiale.

Consfătuirea inginerilor și tehnicienilor din unitățile Ministerului Energiei Electrice

Joi s-au desfășurat la Cluj lucrările unei consfătuiri pe țară a inginerilor și tehnicienilor din unitățile Ministerului Energiei Electrice. Au fost dezbătute probleme privind activitatea de invenții, inovații și raționalizări, ca factor important al progresului tehnic în sistemul electroenergetic național. S-a subliniat cu acest prilej, că, în anul trecut, au fost aplicate pe ramură 956 invenții și in-

ovații a căror eficiență economică potestulată s-a ridicat la peste 54 milioane lei. În acest an, au fost aplicate până în prezent 28 de invenții și numeroase inovații și raționalizări.

Cu ocazia acestei consfătuiri, la Casa de cultură a studenților din localitate s-a deschis expoziția republicană de invenții, inovații și raționalizări din domeniul energiei electrice.

FORUM AL INTELIGENȚEI

(Urmare din pag. 1)

din agricultură și de pe șantiere, din școli, laboratoare și institute de cercetări, muncesc cu hărnicie și diligență pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin, încearcă să le deșifreze cât mai amănunțit și să le ducă mai departe, mai bine și mai rapid.

Avem tineri înimoși, entuziaști, hărnic, care doresc să facă tot mai mult pentru partid, pentru patrie și popor. Numeroși tineri ingineri și tehnicieni, economiști, fizicieni, chimiști sau de alte specialități, s-au afirmat prin munca lor științifică, prin dorința de a introduce noul, prin ingeniozitatea lor. Este în fond, datorită fiecărui tinar de a sprijini activitățile științifice și tehnice din întreprinderi și instituțiile în care lucrează, de a pune întreaga lor pricepere și putere de muncă în interesul patriei.

În primul rând, tinerii trebuie să-și însușească în cel mai înalt nivel tehnologia, tehnicile postului de muncă în care lucrează, să-și dobândească tot mai multe cunoștințe aprofundate în domeniul în care sînt specialiști, insistînd în găsirea unor noi căi pe care se ajung la creșterea productivității muncii, la folosirea integrală a mașinilor, la reducerea pretului de cost, la o calitate superioară. O contribuție importantă poate aduce tineretul în problemele de autototare, de introducere a noului, de descoperire a rezervelor din producție.

Alături de muncitorii, împreună cu ceilalți tovarăși de muncă, tinerii specialiști trebuie să înceapă să înțeleagă și mai bine procesul muncii în care sînt angrenați, să îndeplinească exemplar planul de muncă, să înceapă să realizeze sarcinile mai bine decît s-au realizat pînă la ei. Un rol deosebit îl au în acest sens și Comisiile inginerilor și tehnicienilor (C.I.T.) din întreprinderi și instituții, care pot să sprijine tinerii trebuie să folosească toate mijloacele pe care le oferă C.I.T.-urile pentru dezvoltarea personalității lor și perfecționarea muncii. Tinerii trebuie să participe atît la perfecționarea muncii lor, cît și prin muncă obștească socialistă, la perfecționarea activității întregului colectiv în care lucrează.

Este o datorie și a persoanelor

ra a sesiunii au audiat în cursul dimineții un număr de cincisprezece referate.

În referatul la tema „Conceptul de societate socialistă multilateral dezvoltată” prof. dr. Vasile Nichita a evidențiat semnificația deosebită pe care o are caracterizarea științifică a obiectivelor și sarcinilor fundamentale pe care le ridică dezvoltarea socială într-o anumită etapă pen-

nevoilor materiale și spirituale ale populației.

Ștefan Voicu, vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice s-a referit la o serie de probleme „Cu privire la perfecționarea relațiilor de producție socialistă”. În dubla calitate de producător și proprietar al forțelor de producție, a arătat autorul, se desprind liniile generale ale perfecționării relațiilor sociale socialiste de producție.

Progresul conștiinței sociale în etapa construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate și creșterea sa științifică, conceptualizarea personalității multilaterale sînt cîteva din capitolele inserate în referatul „Conștiința și personalitatea. Despre strategia dezvoltării teoriei conștiinței sociale și a personalității”, pregătît de prof. dr. dozent Al. Tănase, directorul Institutului de filozofie și dr. M. Cernea, șef de secție la Institutul de filozofie.

Prof. dr. Constantin Vlad, vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice a susținut referatul cu tema „Creșterea rolului conducător al P.C.R. și perfecționarea vieții sociale”. În cuvîntul său, prof. dr. Constantin Vlad a arătat printre altele: „...înfăptuirea cerințelor revoluției științifice în viața socială presupune știința conducerii, iar aceasta este și poate fi numai știința exercitării rolului partidului comunist de forță politică conducătoare în societate.”

Referatul prezentat au avut un rol introductiv la o problemă deosebit de actuală, un număr de cincisprezece referate.

Lucrările sesiunii continuă.

DORINA TURCU

Joi dimineața, a plecat la Kinshasa o delegație a Partidului Comunist Român, formată din tovarășii Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Alexandru Ionescu, membru al C.C. al P.C.R., redactor-șef al ziarului „Știința”, și Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., care va participa la lucrările primului Congres al Mișcării Populare a Revoluției din Republica Zair.

Receptivitate la fericire

(Urmare din pag. 1)

peste 300 de ingineri de diferite specialități, cîi unii conduc în prezent sectoare importante ale uzinelor, sînt autori de inovații tehnice, își pregătesc leze de doctorat.

„O altă tîndă ingineră, dimpotrivă, venise la același minister să ceară un lucru nemăsurat: transferul din București, unde fusese repatriată, în orașul G., unde se construiesc nave, adică ceea ce înveștise ea în 6 ani; adică ceea ce nu făcuse la Institutul bucuristean pe care-l părăsise. Spre stupefacția celor din minister, dar, mai ales, a celor care doreau morții să rămîin în marele oraș al țării.

Înțelegerea a făcut s-o reintințim în această primăvară pe ingineră care ovedea conștient, print-un act civic și profesional lucid și de perspectivă, din perimetrul largului și specialitatei sale. Întrebînd-o dacă nu regăzise renunțarea la București, a suris: „Regretă unii dintre colegii mei, care mi-i reproșează că nu mi-am făcut rîvnitul buletin. Este adevărat, m-am depărtat cu încă 200 de kilometri față de părinți, dar m-am apropiat de mine însămi, de visul meu. Mi-i întrezăresc în spirala perfecționării — de aceea poartă și gîșesc la aceste cursuri de specializare — și anticipiez print-un subiect pe care s-l propun teză de doctorat. Cîi s-o răspund, mi se pare că încep să fiu fericită...”

„Mă gîndeam la faza de chip de creolă, îmbrăcată cu mult gust, capabilă, desigur, să iubească băieți, să comenteze spectacole de teatru dar, poate că înainte de orice, să întrevadă contururile de cargouri de zeci de tone, care nu se construiesc la București, unde ea o avut șansa să rămîin...”

Core se construiesc în orașul G., de unde ea o venit la perfecționare.

Adică pe firul continuu al receptivității la fericire. Adică de la fericirea dorită, teoretic împlinită, la fericirea posedată prin muncă, acolo unde munca o poate amplifica.

PREGĂTIREA EXAMENELOR

(Urmare din pag. 1)

mai grave le definesc nefrecvența cursurilor și laboratoarelor, nepregătirea la timp a lucrărilor și proiectelor de an, munca în asalt. Acestea ar izvorîci, cum se zice, din partea studenților. Celelalte cauze, fundamentele sînt justificative, pentru că decurg din imperfecțiuni, deși trecătoare, care afectează totuși teritorii importante ale procesului de învățămînt: practica comasată la sfîrșitul lui octombrie și dificultățile provocate de un orar care nu s-a reglementat pînă în ianuarie. „În cel de al doilea semestru, arată studentul Aurel Stanciu, președintele C.A.S. de la Facultatea de mine, atenția A.S., a comisiei profesionale s-a concentrat asupra activității profesionale a grupului și a anului IV-Mine, care ar putea furniza surprize neplăcute. S-a urmărit un grafic al frecvenței, rezultatele la lucrările de control, s-a discutat individual cu studenții, au fost chemați la consultații. După toate încercările de a-i ajuta, am observat că unii au rămas totuși opaci și indiferenți. A trebuit ca adunările generale să pro-

PE AGENDA ZILEI

CRONICA U. T. C.

Joi, a plecat la Paris delegația Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., care face o vizită în Franța, la invitația Partidului Comunist Francez.

În aceeași zi delegația a sosit la Paris. Pe aeroportul Le Bourget, oaspeții au fost întâmpinați de Raymond Guyot, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.F., Henri Rol-Tanguy, membru al C.C. al P.C.F., activiști ai P.C.F.

Au fost, de asemenea, de față ambasadorul României la Paris, Constantin Flitan, alți membri ai Ambasadei.

În cursul după-amiezii, delegația P.C.R., însoțită de Henri Rol-Tanguy, a deșpus o jerbă de flori la cimitirul Ivry, la mormintele unor luptători români care au participat la Rezistența franceză. Au fost de față Jacques Laloe, primar al municipiității Ivry, Auguste Fiolle, președintele Federației naționale a deportaților și internaților, numeroși militanți ai P.C.F. și foști combatanți împotriva fascismului.

În continuare, au avut loc convorbiri între delegația P.C.R., condusă de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, și o delegație a P.C.F., condusă de tovarășul Raymond Guyot, din care au făcut parte Jean Kanapa și Henri Rol-Tanguy, membri ai C.C. al P.C.F., și Roger Trugnan, activist al C.C. al P.C.F.

Un detașament de nave militare sovietice a sosit într-o vizită în portul Brăila

În cadrul unei vizite de prietenie ce va fi efectuată în porturile unor țări dintr-un grup, joi dimineața, a sosit în portul Brăila un detașament de nave fluviale sovietice, comandat de căpitanul de rangul I, A. H. Barbasov. Timp de trei zile, marinarii militari sovietici vor fi oaspeții portului și municipiului Brăila, ai marinarilor militari români.

Promoția de uteciști a Semicentenarului

Zilele trecute, Teatrul de estradă din Capitală a găzduit un eveniment deosebit. Sectorul I al U.T.C. a organizat aici festivitatea înmînării carnetelor roșii de uteciști primei promoții a semicentenarului din acest sector — evident, formată din elevii aflați la vîrsta de 14 ani. Înmînarea carnetelor s-a desfășurat în atmosfera sărbătorii și solemnă, sub îndrumarea drapelului partidului. Au primit o caldă felicitare și un îndemn comunist la muncă și învățare pentru a obține rezultate pe măsura titlului de uteciști, din partea tovarășului Gh. Ionescu, prim secretar al Comitetului Sectorului I al P.C.R. A urmat salutul plin de tandrețe și însoțit de flori din partea celor care încă mai poartă cravata roșie și se consideră frații mai mici ai uteciștilor.

Comitetul U.T.C. al Sectorului I a dedicat omagierii acestei promoții de uteciști și a foarte reușit spectacolul la care și-au dat concursul formatele artistice ale elevilor din sector — laurate ale ambițioasei competiții culturale-artistice a elevilor desfășurate sub semnul semicentenarului. A fost deci și o sărbătoare a cîntecului și dansului din care s-a putut reține momentul folelor susținut de elevii Grupului școlar poligrafic „Dimitrie Marinescu”, corul Liceului „Mihail Sadoveanu” și montajul literar muzical „Porți de basm porți de legendă”, prezentat de un grup de elevi de la Liceul „L. Caragiale”.

G.H. BUCĂTARU elev

S. UNGUREANU

SPORT • SPORT • SPORT

...ȘI TOTUȘI, DRUMUL PARCURS E ONORABIL

În minutul 88 apărarea noastră se bîlbîie, Săzke primește o excelentă pasă de la un cochilier și, aflat singur, sutașă necriștor în colțul lung al porții, Răducanu se întinde cît poate, dar nu reușește să oprească golul fatal, cum făcuse de cîteva ori în această dramatică confruntare dintre echipele României și Ungariei.

În sfîrșit, după 3 manșe, după o luntă de o neobișnuită uzură fizică și nervoasă s-a decis și câștigătoarea dramaticii în frunzări de forțe, dar semnificativă că abia în ultimele clipe, cum se spune, la potou, la un scor general strîns, la limita: 5-4 (1-1, 2-2, 2-1) în favoarea echipei Ungariei care se califică astfel în semifinalele Cupei Europei, alături de celelalte promovate: U.R.S.S., Belgia și R.F. a Germaniei.

50.000 de spectatori au urmărit pe stadionul „Partizan” din Belgrad un meci de un înalt nivel tehnic și spectacolar după cum se consideră aici, „un strălucit festival de fotbal”. Ambiția jocului a fost electrizantă. Contrar obiceiului, așa spune „tradiției”, tricolorii încep partida dezinvol, fără crispare, stîpîni pe ei și asta se reflectă în dominarea noastră insistență, în stîpînirea terenului și a controlului balonului perioade lungi de timp. Băieștii se gîșesc, acționează împetușos spre poarta apărată de Rothemel, punînd-o adeseori într-un real pericol, epuștorii maghiari reușind doar în ultima instanță să înlăture asaltul nostru.

În minutul 3 și 5 Neagu încearcă șuturi de la distanță. În min. 9 Lunescu veni pentru o lovitură liberă pe care o execută Lucescu, trimișă cu puțin peste bară, ratînd o mare ocazie

de a deschide scorul, de a ne aduce golul dător de speranțe. Primul șut al oaspeților îl consemnăm de abia în min. 16 prin Zambó. În min. 21 Domide a avut și el o ocazie favorabilă, dar s-a grăbit să tragă deși era singur și ar fi putut să-și potrivească mingea pentru un șut precis. Contrar cursului jocului, în pînă dominare a tricolorilor, jucătorii maghiari, la prima lor ocazie mai bine legată, reușesc în min. 27 să încheie prima parte. Astfel îl conduc, în această confruntare, pe tricolori a patra oară consecutiv. Din nou Deleanu și-a lăsat zona dănoasă și șutul neiertător al unui înaintaș maghiar este respins de Răducanu, dar Kocsis, singur, reata imparabil.

Pentru a patra oară sîntem puși în situația de a lupta pentru egalare. Observații cît de exacte se repetă țărăși istoria de la Budapesta și București. Și egalăm în min. 34 prin Kocsis. Astfel îl conduc, în această confruntare, pe tricolori a patra oară consecutiv. Din nou Deleanu și-a lăsat zona dănoasă și șutul neiertător al unui înaintaș maghiar este respins de Răducanu, dar Kocsis, singur, reata imparabil.

Pentru a patra oară sîntem puși în situația de a lupta pentru egalare. Observații cît de exacte se repetă țărăși istoria de la Budapesta și București. Și egalăm în min. 34 prin Kocsis. Astfel îl conduc, în această confruntare, pe tricolori a patra oară consecutiv. Din nou Deleanu și-a lăsat zona dănoasă și șutul neiertător al unui înaintaș maghiar este respins de Răducanu, dar Kocsis, singur, reata imparabil.

Neagu egalază, ca și la București, echilibrînd lupta și arătîndu-și echipa din nou la paritate egală în condiții similare în lupta pentru victoria, pentru calificare.

Dar repara secundă, cum se știe și cum s-a văzut, începe sub semnul echilibrului. Pe teren, ocazia noastră nu mai acționează cu moralul unui scor egal. Nu sîntem suficienți de ofensivi, pe netranziți. Jucătorii se resimt după eforturile depuse în prima

frunză. Se joacă dirz, hotărît dar sportiv. Dobrin intră la recuperare balonului, cum nu l-am mai văzut, și își reușește multe tentative. Se accidentează Deleanu, îl înlocuiește Halmágyeș, inițiativa pentru o bucată de timp este de partea echipei maghiare, un unsprezece mai clar, mai lucid în acțiuni. Linia noastră de mijloc, Dumitru, Nunșel și Dobrin își pierd din cînd în cînd, din vigilență și are un randament ceva mai scăzut. Domide nu-și prea găsește nici el locul. Ne aprăm bine dar nu atacăm. Mișlocul terenului acum e deștinat de adăerării noastre și totuși avem două ocazii mari pe contraatac prin Domide — min. 77 și Neagu — min. 82. Dar Fortuna nu fine cu noi, iar arbitrul nu cedă cît apărătorii unguri loaces unoraș mingea cu mina, de două ori chiar în careu. Nu se vede nici faptul că partenerii noștri de joc, cei de la înaintare în special simulează că sînt atacați, ne regulămearcă ca să beneficieze de cît mai multe lovituri libere din preajma careului nostru. Și cînd cei 50.000 de spectatori se așteptau cel mai puțin, vine golul care le tale și ne tale răsuflarea la tot.

Firește, în pofida unor asemenea lucruri oțzute la fața locului, nu trebuie să dramatizăm această înfrîngere. Am fost învinși la limita de o echipă puternică, coloroasă. Noi am eșuat șansa calificării, cum bine se știe, la București. Dar nu e nici o nenorocire. Drumul parcurs pînă la această fază a competiției e un drum de afirmare și confirmare prestigioasă pentru fotbalul românesc. Situația națională noastră printre primele 8 echipe ale Europei este totuși o performanță. Ea părășește întrecerea onorabilă, cu fruntea sus. Nu trebuie să uităm faptul că în condiții similare au părășit competiția echipe de dincoace de mîrșe: Anglia și Italia, deci faza cîștigătoare a lumii și actuala vice-cîștigătoare mondială.

„CUPA DAVIS”: După prima zi, România-Iran 2-0

DIN NOU, FĂRĂ PROBLEME

Ne-am prezentat și în cel de al doilea tur al „Cupai Davis” și se pare că ori am nu vom avea probleme. „Galeșii” de sănătate continuă și ori am nimeri noi în-tor serie mai accesibili, ori am deveni prea redutabili pentru a ne prezenta în primele faze ale întrecerii? Adevărul este undeva între aceste două alternative.

Dar pînă una alta să vedem ce s-a întimplat.

În prima partidă de simplu cu echipa Iranului sortii au vrut ca prima noastră „rachetă”, Năstase, să întințească pe T. Akbari și Iliriac săvîndu-și că adversarul pe ce-l învîntă Akbari în a fost, la început, oarecum surprins de mobilitatea și reflexive adversarului și a cedat, ore și un șter și au fost numai la 2-2 să egaleze și apoi să-și continue cursa spre 6-2. În setul secund Tîșiac a început în virtutea învîntării și a luat conducerea cu 3-0. De aici, însă, partenerul a început să recupereze din handicap pînă la 2-4 și s-a ajuns în final la 6-3 pentru român. Tot cu același scor s-a terminat și ultimul set dar Akbari a condus la un moment dat cu 3-1 oferîndu-și lui Tîșiac posibilitatea să arate apot o gamă mai variată din punct de vedere tehnic și mai ales, tactice.

Partidul au însumat mai puțin de două ore și un șter și au fost în general plăcute ca spectacol, în afara unei părți de serviciu greșite de ambele părți de ambele reșind partenerul lui Tîșiac, H. Akbari, cu un serviciu mai precis ar fi fost; ceva mai greu de deșpăși.

Astăzi se dispută partidă de dublu care s-ar putea să ofere un spectacol așezat, chiar dacă în privința rezultatului nu ne „pune pe gînduri”.

MERIDIAN

S-AU ÎNCHIEAT meciurile din cadrul grupelor preliminare ale Turneului de fotbal „U.E.F.A.” rezervate echipelor de juniori. Iată ultimele rezultate: Polonia-Norvegia 4-0; Franța — Olanda 3-1; R. F. a Germaniei — Ungaria 3-2; Scoția — I.R.S.S. 3-1; Anglia — Iugoslavia 1-0; Belgia — Olanda 2-0; Italia — România 1-1; Spania — Italia 6-0. S-au calificat pentru semifinale: Polonia, R. F. a Germaniei, Anglia și Spania.

CONCURSUL PRONOSPOT NR. 21

etapa din 21 mai 1972

România-Danemarca	1
Dunărea-Sp. studențesc	1, X
C.F.R. Pașcani	1, X
Electroputere-	1, X
C.S.M. Reșița	1, X
Olimpia S.M.-Pol. Tim.	1
Atalanta-Milan	X, 2
Cașilari-Sampdoria	1
Cașanzaro-Verona	X
Florentina-Juventus	1, X, 2
Internazionale-Mantova	1
Lanerosi-Varese	1
Napoli-Bologna	X
Torino-Roma	1

S. UNGUREANU

cunoaște bine direcțiile acțiunii lor, dar disecm mai greu mijloacele prin care le pot concretiza. Astfel, se apreciază pe drept cuvînt că o problemă esențială este educarea spiritului de disciplină profesională, aceasta însemnînd frecvența la cursuri și seminarii, efectuarea lucrărilor practice, a proiectelor, pregătirea ritmică, prezentarea sesiunilor de bază.

Dar realitatea arată că eficacitatea maximă în munca A.S. nu poate decurge urmînd o schemă care începe cu consenarea frecvenței și se încheie cu discutarea abaterilor, schemă al cămii profil este mai mult administrativ, organizatoric decît politico-educativ, așa cum ar trebui să fie pentru A.S. Adică, ceea ce se înțelege prin educare este rezolvat prin alte mijloace decît cele educative. Neputîndu-nor A.S. de a decela noi căi de educație în spiritul profesiei se relevă și în dificultatea cu care activiștii cu stagiu îndelung în A.S. din unele institute reușesc să răspundă la întrebarea „care sînt sarcinile A.S. pe linie profesională?”. Și nu lipsit de interes este faptul că ei înșiși ezită să repete sarcinile și obiectivele pe care de obicei le înserează în programele de activități. Ajungînd la acest punct ar trebui să arîm că stereotipia lor vîdește lipsa-unui efort anterior din partea celor ce le-au alcătuit de a distinge, de a gândi asupra modului cum vor realiza cele prevăzute. Parcurgînd planul de activități al Facultății de mine observăm formularea foarte generală a obiectivelor,

fără nici o adresă concretă, care să diferențeze de la o etapă la alta unele activități, avînd în vedere interese diferite ce ar putea exista la unii ani de studii sau la alții. Nimic despre aspectele lucrative ale sarcinilor ce și le propun, nimic despre modul cum vor fi realizate. Am putea spune că de la nivelul instituțional către grupe, iar mi invers, programele se concretizează mai mult și mai bine. Păcat însă că formularea unor obiective nu este asigurată de o analizare prealabilă a posibilităților de îndeplinire. Astfel, se propune organizarea unui centru de proiectare studentesc, obiectiv care după primele încercări a trebuit să fie abandonat; de asemenea, se prevede organizarea unor simpoioane pe diferite teme de specialitate, dar în condițiile concentrării forțelor pentru rezolvarea altor sarcini (într-o pregătire pentru festivalul artei studentești, la care, este adevărat, rezultatele I.M.P. au fost excelente), nu s-a putut realiza. Există și obiective îndeplinite încă din lipsa de insistență a comisiei profesionale care întîmpină unele greutăți din partea administrației. Astfel este așezarea gazetei satirice care ar fi avut o mare însemnătate pentru întîrșirea disciplinei universitare.

Intervenții A.S. pe linie profesională pot deveni cu atît mai eficace cu cît ele vor căpîta un conținut concret mai bogat, de perspectivă, în contextul eforturilor educaționale ale întregului institut.

INTERVIU

acordat de președintele Consiliului de Stat, NICOLAE CEAUȘESCU, Companiei de televiziune V.A.R.A. din Olanda

(Urmare din pag. 1)

INTREBARE: Dumneavoastră, domnule președinte, sinteti unul din principalii promotori ai unei conferințe europene pentru securitate și cooperare. După cum s-a observat, mulți vorbesc despre această conferință, dar numai în principiu, fără a întreprinde pași concreți pentru pace și securitate. Ce pași concreți ați dăruit-o în vedere?

RĂSPUNS: Într-adevăr, România se pronunță în mod ferm pentru o conferință general-europeană, care să ducă la asigurarea relațiilor dintre statele continentului nostru pe noi baze, care să asigure dezvoltarea liberă a colaborării dintre ele în toate domeniile de activitate. Este adevărat, că astăzi, mai toate statele europene se pronunță în principiu, pentru această conferință și, după părerea mea, există condiții prielnice pentru ca, într-un viitor apropiat, să se treacă la pregătirea ei. Pentru aceasta este necesar, într-adevăr, să se iașă din domeniul discuțiilor generale și să se întreprindă reprezentanții tuturor statelor pentru a discuta și stabili împreună ordinea de zi, organizarea conferinței, participanții și celelalte măsuri care să ducă la ținerea conferinței în cel mai scurt timp.

Desigur că în această direcție o importanță deosebită o are activitatea fiecărui stat pentru dezvoltarea relațiilor și multilaterale, depășirea și învingerea anumitor neînțelegeri, înălbirea unor serii de restricții și bariere în relațiile economice, tehnicoștiințifice și culturale; desigur, că o importanță ar avea, de asemenea, ratificarea de către Bundestag Republicii Federale a Germaniei a tratatelor cu Uniunea Sovietică și cu Polonia.

INTREBARE: În comunitatea europeană am reținut că țara dumneavoastră dorește să aibă relații cu Piața comună. Ce urmăriți prin aceasta și din ce motive?

RĂSPUNS: Noi pornim de la faptul că Piața comună reprezintă o realitate și că este necesar să se găsească căile pentru o mai bună colaborare între țările din Piața comună și celelalte state. În acest spirit, România dorește să obțină preferințele generalizate, adică ridicarea unor restricții și taxe vamale, creșterea și astfel condițiilor favorabile pentru extinderea schimburilor economice dintre România și aceste state.

INTREBARE: Recent, ați învins și ați primit o delegație a Partidului Muncii din Olanda, una a partidului francez și una a partidului belgian. Sinteti activi în relațiile cu partidele social-democrate din Europa occidentală. Cum priviți aceste

relații cu partidele având nuante și principii diferite?

RĂSPUNS: Partidul Comunist Român întreține relații largi cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu un mare număr de partide socialiste și social-democrate, cu mișcările de eliberare națională și alte partide și organizații progresiste care se pronunță împotriva politicii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, pentru o politică de colaborare și de pace. În acest spirit, relațiile cu Partidul Muncii din Olanda, cu Partidul Socialist Francez, belgian și cu alte partide socialiste și social-democrate din Europa occidentală, dar și din alte continente, se înscriu în contextul activității generale la care m-am referit, de dezvoltare a relațiilor cu toate partidele și organizațiile care se pronunță pentru colaborare, pentru securitate în Europa și în lume, pentru o politică de deplină egalitate între state. Desigur că avem în vedere existența unor deosebiri de păreri — cîteodată fundamentale — asupra unor probleme privind dezvoltarea societății omenești; dar pornim de la faptul că existența unor deosebiri de păreri nu trebuie să împiedice ci, dimpotrivă, trebuie să ducă la dezvoltarea acestor relații, spre a se găsi căile comune pentru dezvoltarea colaborării în problemele de interes general pentru toate popoarele, pentru securitatea lumii.

INTREBARE: O altă chestiune, domnule președinte. Poziția dumneavoastră în problema Indochinei a fost întotdeauna clară. Care este această poziție în prezent, în contextul ultimelor evenimente?

RĂSPUNS: România este deosebit de îngrijorată de măsurile anunțate de președintele Statelor Unite privind minarea porturilor Republicii Democratice Vietnam și intensificarea bombardamentelor. Apreciem că aceste măsuri reprezintă o nouă escaladare a războiului. Ele sînt, în același timp, îndreptate împotriva statelor care întrețin relații cu Republica Democrată Vietnam și, totodată, împotriva libertății navigației, ceea ce constituie o agravare deosebită a situației internaționale, crează precedente foarte periculoase pentru relațiile dintre state.

Pornind de aici, ne pronunțăm cu hotărîre pentru încetarea acestor măsuri, pentru reluarea tratativelor de la Paris și pentru o soluție politică care să ducă la retragerea totală a trupelor Statelor Unite și ale aliaților lor din Indochina, lăsîndu-le popoarele vietnameze, cambodjane și laotiene să-și rezolve problemele fără nici un amestec din afară.

INTREBARE: În final, a-această întrebare, domnule

președinte: În ultimul timp s-a vorbit mult în Occident despre o nouă politică culturală în România. Am reținut dintr-o cîntinare a dumneavoastră că creșți să vă apărați poporul împotriva influențelor dăunătoare din afară. Puteți să ne explicați principiile acestei politici?

RĂSPUNS: Am mai vorbit despre faptul că, se pare, că în Occident unii nu înțeleg că politica culturală nouă în România a început o dată cu trecerea la construirea societății socialiste; că această politică culturală nouă a înregistrat succese remarcabile în dezvoltarea învățămîntului, științei, culturii — care au devenit un bun al întregului nostru popor. Deci nu este vorba acum de o politică nouă, ci de accentuarea acestei politici care are drept scop ridicarea la un nivel superior a învățămîntului, științei, culturii, înarmarea poporului nostru cu cele mai noi cuceriri ale științei și culturii naționale și universale.

Desigur, că țara socialistă — pornind de la faptul că forța politică conducătoare în România este Partidul Comunist Român — așază la baza întregii activități de educație a oamenilor muncii concepția materialist-dialectică și istorică despre lume.

Ne pronunțăm, fără îndoială, împotriva diferitelor acțiuni îndreptate împotriva intereselor maselor populare, care, deși cîteodată apar sub formă de „cultură” sau „artă”, în fond sînt manifestări retrograde, reacționare, primejdioase pentru dezvoltarea vieții populare. Mă refer la teoriile rasiste, la diferite forme de a preamări brutalitatea și de a împinge la ură între popoare. Considerăm că asemenea activități, chiar înfățișate sub formă de activități culturale-artiste, sînt cu totul străine de adevărata cultură și artă. În acest sens, desigur, că ne gîndim și considerăm că avem obligația, de a nu admite ca în România să se propage asemenea forme de influențare negativă a oamenilor.

Noi considerăm că arta și cultura trebuie să servească înnoțării omului, prieteniei, apropierii, să ajute de a avea o imagine tot mai înaltă despre viață, despre relațiile între oameni.

Prin aceasta noi considerăm că servim nu numai interesele poporului nostru, dar și interesele altor popoare, cauza prieteniei și colaborării între diferite națiuni ale lumii.

HARRY VAN DEN BERGH: Vă mulțumesc mult, domnule președinte.

NICOLAE CEAUȘESCU: As dori să transmit, prin intermediul Dumneavoastră, cele mai bune urări de prosperitate și de pace întregului popor olandez.

Tentativă de complot la Brazzaville

Postul de radio „Vocea revoluției congoleze”, rețut de agențiile France Presse și T.A.S.S., a difuzat un comunicat al Comitetului Central al Partidului Congolez al Muncii, în care se arată că „un grup de rebeli, în frunte cu inițiatorul complotului din februarie a.c., Ange Diawara, a încercat să repete evenimentele de la 22 februarie”. Potrivit comunicatului, în cartierul Djoue, din Brazzaville, între complotiștii și serviciile de securitate a avut loc o ciocnire armată, în cursul căreia elementele rebeli au fost izgonite. Diawara și o parte dintre participanții la această acțiune au reușit să fugă.

Într-un mesaj adresat muncitorilor, tîranilor, intelectualității, tuturor luptătorilor pentru revoluție, difuzat de mai multe ori de postul de radio citat, Co-

mitetul Central al Partidului Congolez al Muncii a chemat la vigilență și la o strînsă colaborare cu forțele de securitate și ale armatei naționale congoleze, pentru a captura pe Ange Diawara și pe colaboratorii săi. În virtutea măsurilor adoptate de autoritățile de la Brazzaville, toate căile de acces spre capitală au fost blocate, iar mașinile și persoanele care intră sau ies din capitală sînt percheziționate.

La Brazzaville, informeză agenția France Presse, situația este calmă, populația își continuă activitatea normală. În urma evenimentelor care au avut loc la 22 februarie 1972, Ange Diawara, fost membru al Biroului Politic al Partidului Congolez al Muncii, a fost condamnat la moarte, în contumacia de Tribunalul din Brazzaville.

Joi dimineața a început în întreaga Italie o grevă de 48 de ore a salariaților publici, declanșată de către cele trei mari centrale sindicale — C.G.I.L., C.I.S.L. și U.I.L. Greva a fost declarată în sprijinul revendicărilor privind îmbunătățirea condițiilor de viață și muncă și afectează peste 300 000 de salariați din ministere și servicii publice, întreprind orice activitate în acest sector. Greva va prileji, totodată, numeroase manifestări în principalele centre ale Italiei. La Roma are loc joii o manifestație publică în piața Esquilino, iar la teatrul „Branaccio” o adunare organizată de cele trei centrale sindicale. Manifestațiile se vor desfășura la Milano, Napoli, Florența, Torino, Bologna, Ancona, Bari și în alte localități, în cadrul cărora vor lua cuvîntul reprezentanții ai sindicatelor.

● AGENȚIILE T.A.S.S. și Tansig anunță că, la invitația C.C. al P.C.U.S. și a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslaviei, președintele U.C.L., va face o vizită oficială de prietenie în Uniunea Sovietică, în prima jumătate a lunii iunie.

ADUNAREA DE LA MOSCOVA
● O MARE adunare a pionierilor sovietici a avut loc, joi după-amiază, la Palatul Congreselor din Kremlin, cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la înființarea Organizației de pionieri „V. I. Lenin” din Uniunea Sovietică.

nia, precum și alți conducători ai delegațiilor din străinătate, care participă la festivități.
● ÎN URMA efectelor provocate de valul de căldură care s-a abătut asupra regiunilor din nordul Indiei în ultimele două săptămîni au murit 119 persoane, s-a anunțat oficial în Zulfikar Ali Bhutto.

INCIDENTE ÎN IRLANDA DE NORD

● NOI incidente, soldate cu morți și răniți, s-au semnalat, în ultimele 24 de ore, în Irlanda de Nord. Elemente înarmate au ucis un soldat aparținînd trupelor britanice, iar un altul a fost rănit în cursul unui schimb de focuri.

La Belfast a fost de asemenea descoperit cadavrul unui civil, numărul total al victimelor înregistrate din anul 1969 ridicîndu-se, astfel, la 329. Totodată, cel puțin 21 de persoane au fost rănite în diferite incidente.

pe scurt

În prezidiu au luat loc Leonid Brejnev, Alexei Kosighin, Nikolai Podgornii, alți conducători de partid și de stat sovietici. Conducătorii ai Komsovmolului, ai organizațiilor pionierilor sovietici, comonauți, reprezentanți ai organizațiilor obștești. În prezidiu se aflau, de asemenea, Virgiliu Radulian, președintele Consiliului Național al Pionierilor din Republica Socialistă Româ-

capitale țării. În cursul acestei perioade, temperatura a oscilat între 42 și 47 grade Celsius.

RELAȚIILE INDO-PAKISTANEZE
● ÎNTR-UN discurs rostit în Parlament, ministrul afacerilor externe, Swaran Singh, a reafirmat dorința guvernului indian de a soluționa, pe baza convorbirilor bilaterale, toate problemele care afectează relațiile re-

(Urmare din pag. 1)

dăltuite în marmură care vorbesc prezentului și viitorului despre această reușită o apreciază, în mod just, drept „simbol al prieteniei și colaborării socialiste fructuoase, al bunei vecinătăți”. Cei 7 ani de muncă înfrățită de la Porțile de Fier au demonstrat că relațiile româno-iugoslave sînt un exemplu de relații de tip nou între popoare — bazate pe respectarea independenței și suveranității naționale, a egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, relații de concurență internațională, de intrajutorare tovarășească. Tovarășii Nicolae Ceașescu sublinia: „Acest impresionant complex hidro-energetic făurit împreună de popoarele noastre este un simbol al legăturilor trinitice ce le unește în mersul lor avîntat pe calea socialismului, al unității lor în lupta împotriva imperialismului, pentru triumful cauzei generale a socialismului, pentru colaborare și pace în lume, un simbol al hotărîrii noastre de a merge vesnic înainte împreună”. Tovarășii Tito aprecia această realizare „ca un monument durabil al colaborării cu succes și al bunei vecinătăți între Iugoslavia și România, precum și un imbold pentru popoarele celor două țări ale noastre spre noi eforturi comune”.

Festivitățile de la Porțile de Fier au prilejuit numeroase manifestări ale triniticele legăturilor dintre popoarele noastre, ale încrederei, stimei și respectului reciproc ce caracterizează aceste legături. Întîlnirile tovarășii Nicolae Ceașescu și Iosip Broz Tito sînt tradiționale și fiecare din aceste întîlniri stimulează dezvoltarea pe mai departe a relațiilor dintre cele două țări. Inaugurarea marilor construcții de pe Dunăre a dat, fără îndoială, o notă aparte, festivă, actualei întîlniri dintre conducătorii țărilor noastre. Primirea deosebit de călduroasă făcută înaltului oaspete iugoslav pe malul românesc, vibrantul miting al prieteniei româno-iugoslave, ca și primirea la fel de călduroasă făcută tovarășului Nicolae Ceașescu pe pîmîntul iugoslav reliefează sentimentele de frățescă prietenie

ce animă popoarele noastre, bucuria și satisfacția profundă cu care ele au sărbătorit acest moment ce se va înscrie în istoria comună a României și Iugoslaviei. Ovațiile cu care tovarășii Ceașescu și Tito au fost salutați, aplauzele puternice și prelungite care au subliniat cuvîntările lor, entuziasmul constructorilor și al populației — au exprimat gradul înalt de înțelegere și încredere dintre popoarele României și Iugoslaviei.

Întîlnirea de la Porțile de Fier a fost și un fericit prilej pentru a da expresie înaltei dorințe de aprofundare a relațiilor de concurență internațională, de intrajutorare tovarășească. Tovarășii Nicolae Ceașescu sublinia: „Acest impresionant complex hidro-energetic făurit împreună de popoarele noastre este un simbol al legăturilor trinitice ce le unește în mersul lor avîntat pe calea socialismului, al unității lor în lupta împotriva imperialismului, pentru triumful cauzei generale a socialismului, pentru colaborare și pace în lume, un simbol al hotărîrii noastre de a merge vesnic înainte împreună”. Tovarășii Tito aprecia această realizare „ca un monument durabil al colaborării cu succes și al bunei vecinătăți între Iugoslavia și România, precum și un imbold pentru popoarele celor două țări ale noastre spre noi eforturi comune”.

Într-o atmosferă de prietenie, cordialitate, stimă, deplină încredere și înțelegere reciprocă — specifice relațiilor româno-iugoslave — s-au purtat convorbiri între tovarășii Ceașescu și Tito. Conducătorii români și iugoslavi au examinat o steră largă de probleme, abordînd cu prioritate pe cele ce privesc dezvoltarea pe mai departe a legăturilor bilaterale. De asemenea, s-au trecut în revistă principalele aspecte ale actualității internaționale, ca și probleme ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Broz Tito, conducătorul iugoslav, personalitate proeminentă a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, înaltele distincții ramănești conferite tovarășului Tito cu ocazia împlinirii vârstei de 80 de ani, sînt un omagiu adus marilor sale contribuții la dezvoltarea și adîncirea prieteniei frățesti româno-iugoslave.

Într-o atmosferă de prietenie, cordialitate, stimă, deplină încredere și înțelegere reciprocă — specifice relațiilor româno-iugoslave — s-au purtat convorbiri între tovarășii Ceașescu și Tito. Conducătorii români și iugoslavi au examinat o steră largă de probleme, abordînd cu prioritate pe cele ce privesc dezvoltarea pe mai departe a legăturilor bilaterale. De asemenea, s-au trecut în revistă principalele aspecte ale actualității internaționale, ca și probleme ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Într-o atmosferă de prietenie, cordialitate, stimă, deplină încredere și înțelegere reciprocă — specifice relațiilor româno-iugoslave — s-au purtat convorbiri între tovarășii Ceașescu și Tito. Conducătorii români și iugoslavi au examinat o steră largă de probleme, abordînd cu prioritate pe cele ce privesc dezvoltarea pe mai departe a legăturilor bilaterale. De asemenea, s-au trecut în revistă principalele aspecte ale actualității internaționale, ca și probleme ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Comunicatul comun dat publicității la încheierea convorbirilor relevă cu deosebită satisfacție că relațiile tradiționale de prietenie dintre România și Iugoslavia se dezvoltă și se largesc multilateral, pe baza respectării depline a principiilor independenței și suveranității naționale, integrității teritoriale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc. Cei doi președinți au apreciat că promovarea neabătută a acestor principii a conferit și conferă relațiilor dintre cele două țări o valoare și o semnificație deosebită, exprimînd dorința de a găsi noi posibi-

rea celor două țări de a dezvolta în continuare relații de prietenie și colaborare cu toți vecinii, relații care corespund intereselor lor actuale și de viitor, reprezentînd o contribuție concretă la întărirea păcii în această parte a Europei ca și în lumea întreagă.

Dialogul româno-iugoslav la nivel înalt a relevat înalta celor două țări de dezvoltare și de mai departe relații de prietenie cu toate țările socialiste, cu celelalte state ale lumii, indiferent de orînduirea lor socială și politică.

Convorbirile au evidențiat identitatea sau marea apropiere a punctelor de vedere ale

vietnameze și au exprimat deplina solidaritate cu lupta popoarelor din Peninsula Indochineză pentru dreptul de a fi stăpîne pe destinele lor. România și Iugoslavia se pronunță cu fermitate pentru încetarea neînfrînată a tuturor acțiunilor agresive îndreptate împotriva R. D. Vietnam, pentru reluarea tratativelor de la Paris în vederea gășirii unei soluții pașnice, pentru retragerea totală a trupelor S.U.A. din întreaga Indochină. În ceea ce privește criza din Orientul Apropiat — care prin perpetuarea ei poate genera consecințe imprevizibile — cei doi președinți au considerat că este necesară o angajare mai amplă pentru gășirea unei soluții politice pe baza aplicării grabnice a rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967.

O idee subliniată în mod deosebit în documentul comun, este aceea a interesului României și Iugoslaviei pentru întărirea păcii în Europa, cei doi președinți considerînd că în prezent sînt create condiții favorabile pentru pregătirea în cadrul multilateral a conferinței generale-europene. S-a reliefat înaltă importanță a dezvoltării relațiilor de prietenie, bună vecinătate și cooperare în Balcani, pentru ca această regiune să se transforme într-o zonă a păcii și colaborării, liberă de arme nucleare.

Documentul acordă o atenție deosebită intensificării legăturilor dintre Partidul Comunist Român și Uniunea Comunistă din Iugoslavia, scoțînd în relief dorința comună de a dezvolta, în spiritul prieteniei și respectului reciproc, schimbul multilateral de păreri și de experiență, de a extinde continuu colaborarea.

Întîlnirea de la Porțile de Fier se va înscrie ca un moment cu valori simbolice în analele relațiilor româno-iugoslave. Inaugurînd uriașă construcție de pe Dunăre, examinînd aprofundat perspectivele colaborării româno-iugoslave, tovarășii Nicolae Ceașescu și Iosip Broz Tito au demonstrat marea forță a prieteniei româno-iugoslave, hotărîrea popoarelor noastre de a întări această prietenie, de a aprofunda colaborarea frățescă, de a-i da noi dimensiuni, meru mai ample.

O sîrbătoare a prieteniei frățesti româno-iugoslave

lități și forme pentru extinderea relațiilor româno-iugoslave pe multiple planuri. Colaborarea dintre cele două țări înregistrează progrese constante în cele mai diverse domenii. Este semnificativă în această privință creșterea cu aproape 50 la sută, în 1971, a volumului livrărilor de mărfuri în raport cu realizările din 1970. Protocolul comercial pe anul în curs prevede din nou o creștere importantă a schimburilor reciproce de mărfuri. În cadrul convorbirilor s-a convenit ca organele competente din cele două țări să elaboreze propuneri concrete pentru promovarea în continuare a cooperării economice.

Experiența României și Iugoslaviei, exemplul colaborării lor, relevă că relațiile fructuoase de bună vecinătate constituie una din premisele colaborării multilaterale între state, ale progresului și păcii în lume. Conducătorii români și iugoslavi au exprimat și cu acest prilej hotărî-

rea celor două țări și țări prietenele relațiilor și colaborării dintre partidele comuniste și muncitorești și cele mai importante probleme internaționale actuale. Evoluția situației mondiale a confirmat justetea aprecierii și pozițiilor exprimate în comunicatul comun din noiembrie 1971 de la Timișoara. Proceesele în curs pe arena mondială vădesc afirmarea într-o măsură tot mai mare a forțelor socialismului, progresului și păcii. Viața demonstrează într-o multitudine de forme că la rezolvarea problemelor stringente care preocupă umanitatea, trebuie să ia parte în mod activ toate statele — mari, mijocii și mici.

Dînd glas preocupării în legătură cu persistența în lume a unor focare de tensiune, în comunicatul comun se arată că cele două țări au condamnat cu hotărîre noile acte de război ale S.U.A. întreprinse împotriva poporului

de peste hotare

Ofensiva forțelor patriotice sud-vietnameze

Agencia France Presse informează că în zona Trang Bang, la aproximativ 40 km vest de Saigon, au avut loc angajări violente între forțele F.N.L. și trupele salgoaneze.

Patrioții au bombardat cu rachete oxazul Trang Bang, provocînd pierderi înamicului. Agenția U.P.I. relatează că, în zona orașului Kontum, forțele anti-aeriene ale patrioților sud-vietnamezi, au lovit un avion american de transport de tip „C-130”, în această împrejurare pierzîndu-și viața saptă dintre cei nouă membri ai echipajului. În zona orașului Pleiku, în regiunea Platourilor Inalte, patrioții au aruncat în aer un depozit de muniții, iar la Hue un pod. Întrerupînd traficul pe principala cale de legătură cu baza de la Da Nang.

Agencia Associated Press informează că portavionul american „Toncoeroga”, specializat în acțiuni antisubmarine, a părăsit miercuri baza navală de la San Diego (California) pentru a participa la luptele din Vietnam. Agenția precizează că „Toncoeroga” este al șaptelea port avion trimis spre Vietnam, menționînd, totodată, că a sasea navă de acest fel, portavionul „Saragato”, care a plecat la 10

aprilie de la baza navală Mayport (Florida), s-a alăturat, joi dimineața, pentru prima dată, acțiunilor militare întreprinse în Vietnam de aviația Flotei a 7-a. Associated Press apreciază că aceasta reprezintă cea mai mare concentrare de forțe aero-navale americane de la începutul războiului din Vietnam.

Ministrul Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a dat publicității o declarație în care se arată că, la 16 mai, aviația Statelor Unite a continuat raidurile sale asupra R.D. Vietnam, bombardînd zone dense populate din împrejurimile orașelor Hai-fong și Vinh, iar flota a 7-a S.U.A. a continuat să efectueze bombardamente de artilerie asupra localităților de coastă, provocînd numeroase victime în rîndul populației civile, distrîngînd locuințe și baraje de pe rîurile nord-vietnameze. Transmise agenția V.N.A. Ministrul Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a condamnat energetic aceste acte de agresiune și cere guvernului S.U.A. să înceteze blocada și minarea porturilor R.D.V. și celelalte acțiuni de război îndreptate împotriva R.D. Vietnam.

TINERETUL LUMII
DEMONSTRAȚII STUDENȚEȘTI ÎN PORTUGALIA

Patruzele demonstrații studențești desfășurate săptămîna trecută la Lisabona, de către studenții mai multor institute de învățămînt superior, în semn de protest împotriva războaiului colonial dus de trupele portugheze în Africa, au continuat și în ultimele zile. După cum precizează agenția France Presse, în urma intervenției brutale a poliției pentru a dispersa o demonstrație organizată de studenții de la Institutul de Științe Economice și financiare, peste 50 de demonstrații au fost răniți, fiind necesară spitalizarea acestora. Acțiuni similare de protest au fost organizate și de studenții de la facultatea de Științe, care au declarat o grevă de 23 de ore, de la Institutul superior de geniu etc.

Ratificarea de către Bundestag a tratatelor cu Uniunea Sovietică și Polonia

Victoria rațiunii

Ratificarea de către Bundestag a tratatelor încheiate de R.F. a Germaniei cu Uniunea Sovietică și R.P. Polonia a fost primită cu un sentiment de vie satisfacție de opinia publică europeană și mondială. Reacțiile parvenite pînă la această oră sînt extrem de semnificative. Ex-satisfacția pe care i-a produs-o sînta ratificării, secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, declara că „acest eveniment reprezintă o nouă consolidare a destinderii în Europa”. Anunțînd rezultatele votului, comentariul televiziunii sovietice aprecia că „s-a realizat un lucru util, important” și că „realismul politic a triumfat și în Bundestag”. Vestea la Paris, Londra și Washington vestea a fost salutată de oficialități în același mod, comunicatul Ministerului Afacerilor Externe al Franței subliniînd: „Nu ne îndoiim, că noi progrese vor deveni astfel posibile în direcția destinderii în Europa”. Salutînd „cu bucurie” votul din Bundestag, declarația Ministerului Afacerilor Externe danez aprecia hotărîrea drept „un mare pas înainte spre destinderea climatului politic în Europa”. Invsul secretarul general al N.A.T.O., Joseph Luns, și-a exprimat „marea satisfacție” față de ratificarea tratatelor și a declarat — potrivit agenției Associated Press — că „nu ezită să prevadă acum că conferința pentru securitatea europeană ar putea avea loc în toamna acestui an”.

Într-adevăr, semnificația acestui eveniment pentru cauza păcii, destinderii și cooperării în Europa este deosebită importantă. Elementele esențiale ale tratatelor ratificate de Bundestag la 17 mai — recunoșterea realităților și a inviolabilității frontierelor existente în Europa și angajamentul statelor semnatare de a renunța la folosirea forței și la amenințarea cu folosirea forței în relațiile reciproce — reprezintă o contribuție importantă la îmbunătățirea climatului politic pe continent, la cauza normalizării relațiilor interstatale, a destinderii și cooperării în Europa și în lume. Semnarea acestor tratate în vara și toamna anului 1970 oferea impulsuri pentru soluționarea altor probleme aflate în suspensie, concretizate ulterior în acordul cvadrilateral asupra Berlinului occidental, în acordurile și convențiile dintre cele două state germane, dintre R.D.G. și Senatul Berlinului occidental, în aplicarea temporară, printr-un act de bună-voință al guvernului R.D.G., a unor prevederi conținute în aceste acorduri înes înainte de intrarea în vigoare a documentelor respective. Lupta „dificilă și acerbă”, cum o caracteriza cancelarul Brandt în cuvîntarea ținută la postul de radio și televiziune vest-germane după aprobarea de către Bundestag a tratatelor, s-a încheiat așadar cu o victorie a rațiunii și realismului acestei „Ostpolitik” a guvernului federal. În cele citeva luni care s-au scurs de la inițierea procedurii de ratificare a tratatelor, atenția opiniei publice europene s-a concentrat cu atenție și speranță amestecată cu înfrîngerea asupra scenei politice de la Bonn, caracterizată prin poziția netă de reșimțere a tratatelor pe care s-a situat, pînă în prezenta votului final, opoziția creștin-democrată (în contrast vădit cu marea majoritate a populației). Subliniind echivocul care a guvernat atitudinea opoziției chiar la votul decisiv (abținerea masivă la ratificarea tratatelor dar aprobarea netă a rezoluției comune a celor trei fracțiuni parlamentare privind politica externă) este demn de menționat faptul că U.C.D.—U.C.S. nu a putut să nu țină seama, în cele din urmă, de cerințele epocii, de interesele reale ale R.F. a Germaniei, de curentul de opinie general favorabil păcii, destinderii și securității. În acest context se situează și declarațiile liderilor creștin-democrați în ce privește intenția lor de a nu se opune acțiunilor definitive a tratatelor în cadrul Bundestagului (Camera reprezentanților landurilor), unde dispun de un vot în plus.

Eveniment notiv important al vieții internaționale, ratificarea de către Bundestag a tratatelor R.F. a Germaniei cu U.R.S.S. și Polonia deschide noi perspective destinderii, fiind salutată prețioasă de un semn de bun augur pentru dezvoltarea colaborării, pentru pacea și securitatea popoarelor de pe continentul european.

BAZIL ȘTEFAN